

**ת"פ 19417/11/16 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד ספי בן מוחמד אבו
אלקיעאן**

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז איר תש"פ
21 Mai 2020

ת"פ 19417-11-16 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן
תיק חיצוני: 6608/16

לפני כב' השופט רון סולקין
מבקשת (מאשימה)
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון
נגד
משיב
ספי בן מוחמד אבו אלקיעאן
ע"י ב"כ עו"ד דרור נאשף
(נאשם)

החלטה בבקשת לחייב כל רכב (מס' 21)

רקע והשתלשות ההליכים בבקשת

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום, אשר ייחס לו עבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בכתב האישום יוחסה לנואם החזקה של נשק חם מסווג אקדח ברטה, חצי אוטומטי, מודל F84, קליבר 9 מ"מ, מס' סידורי Y06906 D79906 (להלן: "הנשק החם"), בציরוף מחסנית וכדורים (להלן: "התחמושת").

הנשק החם והתחמושת נתפסו מוסלקים מתחת לכיסא הנהג בכל רכב שבבעלות הנאשם, מסווג מרכדס, מר. 59-321-53, שבבעלות הנאשם (להלן: "הרכב").

ה הנאשם כפר באשמה והורשע בעבודות ובעבירות שבכתב האישום לאחר שמייעת הראיות.

בתאריך 15.01.2020 נגזר דין של הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

15 חודשים מאסר בפועל;

מאסרים מותנים בני 12 ו-6 חודשים;

עיצום כספי - קנס - בסך 10,000 ₪.

עם מתן גזר הדין, חולטו, בהסכמה, הנשך החם והתחמושת, שהוחזקו באופן בלתי חוקי.

עם פתיחת ההליך הופיעה בכתב האישום בקשה המआשימה להורות על חילוט הרכב, אשר שימש להסליקת הנשך החם והתחמושת, נושא כתב האישום (ראו הסיפה לעמוד הראשון בכתב האישום).

בעת שמייעת פרשת העונש, שבה התביעה וטענה לעניין זה.

ברם, בגין גזר דין (ע' 12) קבע בית המשפט, כי היה ולא הובאו נתונים מדוייקים בנוגע לשווי הרכב ועל מנת למנוע פגעה בלתי מدتית בנאשם - תהיה התביעה רשאית לעתור בנפרד לעניין זה, תוך צירוף הנתונים הרלוונטיים.

לפיכך, עתירה התביעה בשנית, לאחר מתן גזר דין, בתאריך 17.02.20 לחייב הרכב (בקשה מס' 21), תוקן שצווין, כי מבדיקה שנערכה עולה כי שווי הרכב - עומדת על 30,000 ₪.

ביום 03.03.2020 התקיים דיון בבקשתה.

הצדדים טענו על פה ובסינויו של הדיון - הורה בית המשפט לצדדים להגיש סיכומיהם בכתב.

התביעה הגישה סיכומה, באיחור קל.

ההגנה לא הגישה סיכומים במועד שנקבע.

גם לאחר שניתנה לה, לפנים משורת הדין, ארכה מטעם בית המשפט - לא הוגשו הסיכומים.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי לבית המשפט הסמכות להורות על חילוט חוץ ששימוש למעשה עבירה, אם בעלי הורשע בעבירה,

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

וכי סמכות זו עומדת גם לאחר מתן פסק הדין.

התביעה טענה, כי במקרה דנן, שימש הרכב כרכיב משמעוני בקשר עם העבירה שכן החזקת הנשק החם עצמו הייתה בתוך הרכב.

התביעה הפנתה לפסיקה, במסגרת חולטו כלי רכב, במקרים דומות.

כאמור, נמנעה ההגנה להגיש סיכומים מטעם. ברם, מתוך הדיון שנערך ניתן להסיק חלק מהטענות, שהיא בכוונתה לטעון.

כך, נטען כי יש להבחין בין החזקת נשק לבין נשיאתו, אשר מדובר בהחזקה - אין חשיבות היכן החזק והרי, לו היה מוחזק הנשק בתוך בית - לא הייתה המאשימה עותרת לחלה את הבית.

ההגנה טענה, כי הרכב לא שימש אלא ככלי אחסון לנשק החם.

ההגנה טענה, כי בקשר החילוט היא בעלת אלמנט עונשי וכי העונש שנגזר אינו מצדיק נקיטתה בצד זה.

דין והכרעה

סמכוותו של בית המשפט לחייב חפץ ששימש למעשה עבירה, כמו מכוחו של סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969, אשר קובע:

על אף האמור בכל דין, רשיי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לחייב על חילוט החפץ שנתרפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי משטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנשא בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ...

בפסקה המתיחסת להפעלת סמכות זו נקבע, כי השיקול המרכזי לצורך מתן צו חילוט הוא מהותה ועצמתה של הזיקה בין החפץ שנתרפס לבין העבירה.

שיקול נוסף, הוא - חומרת העבירה.

ראו ע.פ. 4148/92 **מועד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 1994); ע.פ. 1000/15 **אבו אלחווה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 2015).

עוד נקבע, כי אין הכרח, שהחפץ שנתפס, יהווה יסוד נבדל ונפרד מיסודותיה של העבירה ואף אין הכרח, כי השימוש בחפץ לצורך ביצוע העבירה ישאיר רישומו על החפץ. ראו ע.פ. 623/78 **סורני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 1979).

במקרה דנן, שימש הרכב לעצם הסלקמת הנشك החם והתחמושת.

הסלקמת הנشك החם ברכב אינה בגין נסיבה שלילית או צדדיות ואף אינה חסרת משמעות, כפי שנטען מפני ההגנה בעת הדיון.

החזקת הנشك החם תוך שימוש ברכב, היא בעלת משמעות - הן בפני החקירתי, שכן, בהיות הרכב נכס בידי, אשר פעמים אף נתן בשימושם של אנשים אחרים - מנסה הדבר על ייחוס הנشك החם למחזיקו. ודוק: במקרה דנן, אכן הייתה אחת מטענותיה של הגנה, הן בשלב החקירה והן במהלך המשפט, כי הנמק לא הוחזק ע"י הנאשם, אלא על ידי אחר מבני המשפחה שעשה שימוש ברכב.

להחזקת הנشك החם, לצורך התחמושת, כשהוא מוכן להפעלה, בכל רכב - משמעויות נוספות, המעצימות את פוטנציאלי הסיכון העולה ממנו, שכן, באופן זה, הנشك החם נגיש יותר ולאור אירופים, שאינם נדים, הקורים בין הנגים ובין עובי הדרך - כשהיאirs מטלטים - עצם הנגישות לכך נשק חם, שהונח ברכב במערכת הראונה - עלולה להביא לתוצאות קשות וקטלניות, במערכות שלאחר מכן. בית המשפט אף מצא להתייחס לעובדה זו בגזר הדין (ראו ע' 7).

לאור האמור, מוצא בית המשפט, כי הרכב נושא הבקשה היה בעל משמעות ובעל זיקה ממשית לעצם מעשה העבירה של החזקת הנشك והתחמושת, במקרה הנדון.

אשר לשיקול, שענינו חומרת העבירה - אין צורך לכבר מילים, כי העבירה בה הורשע הנאשם, בנסיבות, מוקמה גבוהה ברף החומרה, והיא אף עבירה המקיפה פוטנציאלי סיכון גבוהה מאוד לחיו ולשלומו של הציבור. כנגד חומרתה זו של העבירה - קמה החובה לנתקו באמצעות כלים ומרתיעים כלפי עברייה; ואם ידע כל עברין, כי כל רכב שהוחזק בו נשק חם - יחולט לטובות אוצר המדינה, המדבר בכך על משמעויות הרתعتיות והוא עשוי לשמש כל אפקטיבי במלחמה בתופעה הקשה והנפוצה, בימינו אלה, של החזקת נשק חם ע"י מי שאינו מורשה לכך, נשק אשר, לא פעם, מוצא דרכו לפעולות עבירנית ואף לפעולות נגד ביטחון המדינה. זהה תופעה, שהראשונים לסייע ממנה הם דווקא מי שמתגוררים בסביבת מגוריו של מוחזק הנشك החם. והדברים ידועים.

לנוכח תוצאות הבירור, שערכה התביעה, בוגע לשווי הרכב - ואשר ההגנה לא טענה ולא הביאה ראיות לסתור אותן - אין מדובר ברכב בעל שווי כספי כזה, שהוראה על חילופו לטובת אוצר המדינה - תהיה צעד שאין מידתי, ביחס לעבירה או לחומרתה.

כאמור, עתירת התביעה לחילופ הועלתה בהזדמנות הראשונה ממש, כבר עם הגשת כתב האישום, כשההתביעה חוזרת עלייה גם במהלך הדיון בפרשת העונש וגם בבקשת נפרדת לאחר מתן גזר הדין. כך שלהגנה היו כל ההזדמנויות להיערכ לדין בבקשת זו ולהשמע דברה, אלא שההגנה בחורה שלא הגיע סיכון, גם לאחר ארכה שננתנה לפנים משורת הדין וגם לאחר שחלפו 21 ימים מאז תום הארכה שניתנה.

לאחר שבית המשפט עיין בבקשתו; שקל את טענות הצדדים (בוגע לטענות ההגנה - הסתמך על הדברים, שנטענו בדיון שנערך); שקל את הזיקה שבין הרכב לבני נושא העבירה וכן את שאלת המדיות, בהתאם לנמכנים שהובאו - מקבל עתירת התביעה ומורה על חילופ הרכב לטובת אוצר המדינה.

המציאות תשגר עותק ההחלטה לצדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז איר תש"פ, 21 Mai, 2020, בהעדר הצדדים.